

Επικήδειος λόγος Πειραιώς Σεραφείμ στον αιόδιμο Ιερομόναχο Στέφανο Αναγνωστόπουλο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

Τον μακαριστό γέροντα Στέφανο Αναγνωστόπουλο που
εξεδήμησε προς Κύριον, πριν λίγες μέρες αποχαιρέτισε ο
Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ,
εκφωνώντας επικήδειο κατά την Εξόδιο Ακολουθία.

Αναλυτικά ο Επικήδειος:

Πανοσιολογιώτατοι, Αιδεσιμολογιώτατοι,

Ίερολογιώτατε, Άγαπητοί Άδελφοί,

Μέ τήν κατ' ἄνθρωπον λύπην ἀλλά καί μέ τήν βεβαιότητα τῆς Ἀναστάσεως, ἱστάμεθα ἐνώπιον τοῦ σεβαστοῦ, ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ καί πνευματικοῦ ἀναστήματος τῆς Ἀγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἀοιδίμου συμπρεσβυτέρου Στεφάνου Ἀναγνωστοπούλου.

Ὁ ἀποιχόμενος μακαριστός Ἱερομόναχος ἐγεννήθη τό ἔτος 1931 στήν Δράμα. Συνεζεύχθη μετά τῆς μακαριστῆς Πρεσβυτέρας Ἑλένης Λασκοπούλου (μετά ταῦτα μοναχῆς Ἐφραιμίας) μετά τῆς ὁποίας ἀπέκτησε ἑπτά (7) τέκνα.

Χειροτονήθηκε Διάκονος τό ἔτος 1959 καί Πρεσβύτερος τό ἔτος 1961 ὑπό τοῦ Μακαριστοῦ τότε Ἐπισκόπου Ταλαντίου Στεφάνου, ἐντολῆ τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπ. Θεσσαλονίκης κυροῦ Παντελεήμονος Παπαγεωργίου καί ὑπηρέτησε ὡς Ἐφημέριος εἰς τήν Ἱ. Μ. Θεσσαλονίκης, εἰς τήν Ἱ. Μ. Χίου καί ἀπό τοῦ ἔτους 1965 εἰς τήν καθ' ἡμᾶς Ἱ. Μ. Πειραιῶς.

Ἄνεδειχθη Πτυχιούχος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ ΕΚΠΑ. Συνέγραψε τριάκοντα (30) πνευματικά συγγράμματα διά τήν θείαν λατρείαν καί τήν Ὁρθόδοξον πνευματικότητα καί ἀνεδειχθη μέγας Πνευματικός Πατήρ ἀναπαύων ἀναριθμήτους συνειδήσεις.

Μετά τήν ἐκδημίαν τῆς μακαριστῆς Πρεσβυτέρας αὐτοῦ, Ἐφραιμίας Μοναχῆς, ἔλαβε τό μέγα Ἀγγελικόν Σχῆμα καρεῖς ὑπό τοῦ Πανοσιολ. Καθηγουμένου τῆς Ἱ. Μ. Καρακάλλου, τοῦ Ἀγιωνύμου Ὁρους Ἄθω, Ἀρχιμ. Φιλοθέου, τῆ κανονικῆ ἀδεία ἡμῶν.

Ὁ Πασχαλίως σαββατίζων Γέροντας, πού συνεδύαζε εἰς ἕν ἀρμονικώτατον ὄλον, τήν βαθεῖαν χριστιανικήν πίστιν μέ τήν πολυμερῆ σοφίαν, τήν χρηστότητα καί τήν εὐρύτητα τῆς σκέψεως μέ τήν Ἀγιότητα τοῦ βίου, τήν ἀφοσίωσιν εἰς τήν παράδοσιν μέ τήν ὑγιᾶ ἀντίληψιν, τήν συνείδησιν τῆς ὑπερκοσμίου ἀποστολῆς του μετ' ἀγάπης τρυφεράς, τήν ἀτρόμητον παρρησίαν μετά συγκινητικῆς ἐπεικειίας, τήν ἄφθαστον ταπεινοφροσύνην μετά μεγαλειώδους ἀξιοπρεπείας, τήν σοβαρότητα μετά μειλιχιότητος καί τήν ἀπλότητα τῶν τρόπων μετ' ὀργῆς ἐνώπιον τοῦ ψεύδους καθ' οἵανδήποτε μορφήν, ἀπέρχεται ἀπό τῶν ἐνθάδε καί ἐνθαρρύνει ἡμᾶς καί διδάσκει μέ τήν μακαρίαν του ἀνάλυσιν.

Ὁ μακαριστός ἐφημέρευσε μετά πολλῆς ἐπιγνώσεως εἰς τούς Ἱ. Ναούς Ἀγ. Διονυσίου Πειραιῶς, Ἀγ. Βασιλείου Πειραιῶς καί Ἀγ. Βαρβάρας Ἀμφιάλης. Διηκόνησε ἐπί σειρᾷ ἐτῶν ὡς ἐφημέριος, διηκόνησε Θεό καί ἀνθρώπους. Ἡ πνευματική του ἐμπειρία καί ζωή ἐντός τῆς Ἁγίας Ἐκ-κλησίας, ὡς λειτουργός τῶν θείων Μυστηρίων καί Ποιμένας τῶν ἀνθρώπων, μετέφερε τό Φῶς τοῦ Χριστοῦ,

ἀναπαύων καί καθοδηγῶν πολυαρίθμους ψυχάς, διακονῶν ἀκαταπαύστως τό ἀγαπημένο του ποίμνιον, ἐν Πειραιεῖ καί ἐν Πάτραις. Ζήλου πεπληρωμένος, μεγάλης πραότητος, ὑπομονῆς καί ψυχικῆς ἀντοχῆς, ἡγιασμένος ἱερεὺς καί ἄνθρωπος, ἐπέδειξε θυσιαστική καί σταυρική ἀγάπη, σήκωσε μέ καρτερία καί πίστη ποικίλους σταυρούς στήν ζωή του, ἀγογγύστως ὑπομένων καί τόν θάνατον οἰκείων του προσώπων, ὡς μιμητής καί γνήσιον τέκνον τοῦ Χριστοῦ, λέγων «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ περιζωννύων με δύναμιν καί ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου» (ψαλμ. 17, 32). Εὐχόμεθα εἰς τὴν Σεπτὴν οἰκογένειάν του, τέκνα, ἐγγόνια καί δισέγγονα καί τὴν κατὰ πνεῦμα τὴν οὐράνιον παραμυθίαν καί τὴν ἐπίγνωσιν ὅτι ἔχουν πλέον θερμόν πρεσβευτὴν ἐν τῷ οὐρανῷ, οἰκειότατον μεσίτην πρὸς Κύριον.

Ὁ μακαριστὸς Γέρων Στέφανος, ὁ αἰεὶ λεπτὸς εἰς τοὺς τρόπους, ὁ αἰεὶ εὐπροσήγορος καί μειλίχιος πρὸς ὅλους. Ἐάν ἠθέλαμεν νὰ σκιαγραφήσωμεν ἀπὸ τῆς πλευρᾶς ταύτης τὴν σπάνιαν προσωπικότητά του θὰ ἐλέγομεν ὅτι εἰς αὐτὴν συνητηθήσαν εὐγένεια ψυχῆς, ἀκεραιότης χαρακτῆρος καί ἀνεξαρτησία γνώμης, βαθεῖα μόρφωσις καί ἀφοσίωσις εἰς τὴν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας καί εἰς τό καθῆκον, ψυχὴ ἀθώου παιδιοῦ καί ἀσύγκριτος εἰς δύναμιν σκέψις καί διαύγεια πνεύματος, δυνατὴ μνήμη, ἐνθουσιασμός, εὐαισθησία καί δυναμικότης. Βαθὺς μελετητῆς τῆς ἱστορίας καί τῶν δικαίων τῆς Ἀγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας ἐνεσάρκωσεν εἰς τὴν ζωὴν του τοὺς παλμούς καί τὰ ὄραματα, τοὺς ἀγῶνες καί τὰς ἀγωνίας τῆς ἱστορικῆς Αὐτῆς πορείας. Εὐστροφὸς Θεολόγος ἔδιδε καθημερινῶς ἐμπειρικήν μαρτυρίαν τῆς παραδόσεώς μας. Συγγράφας τριάκοντα (30) τίτλους βιβλίων καί διακονῶν τόν Λόγον μετὰ ζέοντος λόγου ἀδιαπτῶτως.

Μέ τὴν χαρισματικὴν του μορφήν, μέ τὴν ἡρωϊκὴν καί μεγάλην ψυχὴν του, μέ τὴν καλὴν ἀξιοποίησιν τῶν μηνυμάτων τῶν καιρῶν, τὴν παραδειγματικὴν ἐνσάρκωσιν τοῦ χρέους καί τῆς εὐθύνης καί τὴν μεγαουργόν ἐν γένει δρᾶσιν του, ἐνέπνεεν, ἐδίδασκεν, ἔδιδεν πίστιν καί θάρρος, ἐπλήρωνε τοὺς πάντας ἐλπίδων.

Ἡ γλυκεῖα φυσιογνωμία του μᾶς ἠλέκτριζε καί μᾶς συνήρπαζεν ὅλους. Ὅσοι ἐρχόμεθα εἰς ἐπικοινωνίαν μετ'αὐτοῦ μέναμε κατάπληκτοι ἀπὸ τὴν πλήρη κατάρτισίν του, τὴν πληρότητα τῶν γνώσεών του, τὴν ἀκριβῆ καί εὐστοχὸν κρίσιν του, τὴν λευκότητα τῆς ψυχῆς του, τὴν ἀπροσμέτρητον καλωσύνην του. Μέ τόν ἀποιχόμενον Γέροντα συνέβαινε κάτι τό σπάνιον, ὅσο τόν ἐπλησίαζε κανεὶς, τόσον καί ἀνεκάλυπτεν εἰς αὐτόν προτερήματα καί ἀρετάς.

Ὁ αὐοίδιμος ἀνῆκε εἰς τοὺς ἥρωες, οἱ ὅποιοι ὁμιλοῦν μέ τὴν καρδίαν «ποτέ ἀπ'τό χρέος μὴ κινουῦντες». Ἦτο μία θαυμάσια δύναμις, ἕνας νυχθήμερος κόπος. Ἦτο μία μαρτυρική μορφή.

Μετέστη πρὸς Κύριον ἐν τετιμημένῳ γήρατι, ἐπειδὴ οὕτως ἠθέλησεν αὐτὸς ὁ

Κυριεύων ζωῆς καί θανάτου, καί βάθει σοφίας ἀπείρου, τά πάντα φιλανθρώπως πρὸς τό συμφέρον Οἰκονομῶν.

Ἄς ἀρχίσωμεν ἀπό τοῦ νῦν, μιμούμενοι αὐτοῦ τό πλήθος τῶν ἀρετῶν. Οἱ ὀλιγόπιστοι, τήν ἀκλόνητον πίστιν του. Οἱ ὑπερήφανοι, τόν ταπεινόν. Οἱ ράθυμοι τήν ἐπιμέλειάν του καί τήν αὐστηράν τήρησιν τοῦ Νόμου τοῦ Θεοῦ καί τῶν Ἱερῶν Κανόνων τῆς Ἀγιωτάτης Καθολικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας. Οἱ κατάλαλοι, τό ἀκατάλαλον αὐτοῦ, τό ὁποῖον τοῦ ἐξασφαλίζει τήν παρρησίαν ἐνώπιον τοῦ Δικαίου κριτοῦ. Οἱ ἀγενεῖς τόν εὐγενέστατον καί χαρίεντα, τοῦ ὁποίου ὁ λόγος ἦτο ἄλατι ἡρτυμένος. Οἱ ἄδικοι τόν δίκαιον. Οἱ ἀτλήμονες τόν ὑπομονητικόν. Οἱ ἀκρατεῖς τόν ἐγκρατῆ. Οἱ ἀνήσυχτοι τόν ἡσύχιον. Οἱ φιλάργυροι τόν ἀφιλάργυρον.

Καί τώρα ἕνας ἀπέραντος κόσμος, ἕνα λαμπρό ὁδηγητικό φῶς, εἰς ἕνα μικρό ἀπέριττο φέρετρο. Λάμπει ὅμως ἀπ' ἐκεῖ μέσα ἡ μορφή του ὡς ὁ ἥλιος. Ἐκπέμπει θάρρος καί πίστιν καί ἐλπίδα εἰς ὅλους ἡμᾶς. Ἡ προσωπικότης τοῦ αἰοδίου Γέροντος μᾶς δίδει τό μέτρον καί τόν κανόνα τῆς διακονίας πρὸς τήν Μητέρα Ἐκκλησία καί πρὸς τό εὐσεβές Γένος ἡμῶν.

Ὁ προσφιλῆς καί πολυσέβαστος Γέροντας θά παραδοθῆ μετ' ὀλίγον εἰς τήν ἡγαπημένην του γῆ, τῆς Παναγιοσκεπάστου Μοναστικῆς Καλιᾶς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Βαρνάκοβας, τήν ὁποίαν Ἐκεῖνος διηκόνησε ὡς Πνευματικός Πατήρ, μέντωρ καί ποδηγέτης πορευόμενος πρὸς τήν μόνιμον Πατρίδα. Καί ἡμεῖς ὅλοι, ἄφωνοι καθορῶμεν τήν ὑψωσιν καί τόν ἀποχαιρετίζομεν γονατιστοί, μέ μίαν φωνήν, τήν ὁποίαν κανεῖς ἐξ ἡμῶν μέν δέν ἀκούει, ὅλοι ὅμως αἰσθανόμεθα καί βιοῦμεν. Τήν φωνήν καί τήν ὑπόσχεσιν ὅτι θά φυλάξωμεν τό πνεῦμα του, θά τηρήσωμεν τήν παρακαταθήκην του, θά πορευθῶμεν εἰς τά ἴχνη του.

Ναί, πολυσέβαστε Γέροντα, πορεύου ἐν χαρᾷ εἰς τήν Μεγάλην μετὰ τοῦ Κυρίου σου συνάντησιν, τήν ὁποίαν ἐκ βρέφους ἐπιπόθησες καί διά τήν ὁποίαν ὀτρηνῶς ἠργάσθης, συναντῶν αἰωνίως τήν μακαριστήν σου Πρεσβυτέραν, Ὅσιαν Μοναχήν Ἐφραιμίαν καί τόν λατρευτόν σου υἱόν Κωνσταντῖνον καί ἡμεῖς κατανικῶντες κάθε δαιμονικόν περίπαιγμα θά μείνωμεν φρουροί ἄγρυπνοι τῆς Ἀγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας, διά νά φωτίζη εἰς τούς αἰῶνας τό Γένος, καί τήν Οἰκουμένην.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη αἰοίδιμε, συνετέ καί σοφέ Γέροντα!

Αἰωνία σου ἡ μνήμη σεπτέ, πολυφίλητε καί πολυσέβαστε ἀδελφέ καί συλλειτουργέ!

Εὐλαβῶς

+ ὁ Πειραιῶς ΣΕΡΑΦΕΙΜ